

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. Бургас , 30.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова
Членове: Таня Д. Евтимова
Александър Д. Муртев

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова
като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно гражданско дело
№ 20212100500952 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК и сл.ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Г. Т. В. с ЕГН-***** с адрес гр.**, ул. ***№**,подадена чрез пълномощника му адв.П. против съдебно решение №260040 от 16.03.2021г.,постановено по гр.д.№365/2020г.по описа на РС-гр.Поморие,с което е ОТХВЪРЛЕН искът на въззивника В. за приемане за установено по отношение на „Електроразпределение Юг“ЕАД с ЕИК-115552190,че ищецът Г. Т. В. не дължи на ответника „Електроразпределение Юг“ЕАД сумата от 1193.03 лева по фактура № 8240289790 от 01.07.2020г.,с която му е коригирана сметката за ел.енергия за минал период-08.12.2019г.до 02.03.2020г.

С въззивната жалба е оспорено решението на ПРС като неправилно и необосновано. Направен е анализ на доказателствата по делото и установените по делото факти,като е оспорен изводът на ПРС,че преизчисляването е извършено в съответствие с разпоредбата на чл.50 ал.2 ПИКЕЕ.Тъй като по делото няма твърдения и доказателства за преизчисление по този ред и на това основание,въззивникът счита,че решението на ПРС е недопустимо. На следващо място се изтъква,че съобразно разпределението на доказателствената тежест,ответникът по предявения отрицателен установителен иск следва да докаже както основанието за възникване на вземането си,така и неговият размер.В отговора на исковата молба ответното дружество е навело твърдения,че едностранната корекция на сметката на ищеца е извършена при наличието на предпоставките на чл.50 ал.1 б.“а“ от ПИКЕЕ,по реда на чл.50 ал.1 ПИКЕЕ.Въззивникът счита,че в производството пред първата инстанция ответникът не е доказал чрез надлежни доказателства да са налице сочените от него предпоставки на ПИКЕЕ,нито пък допълнителното изчисление да е извършено в съответствие с чл.56 ал.1 и чл.56 ал.3 ПИКЕЕ,а начисляването на суми във фактура не доказва наличие на вземане,а само претенция на издателя на фактурата,която следва да бъде

доказана. В тази връзка се сочи,че съдът неправилно и необосновано е приел,че електроенергията от 6047 квтч е била измерена,но нефактурирана. Ответникът не е твърдял,нито е ангажирал доказателства за извършена доставка на ел.енергия в този размер през процесния период,нито пък че такова количество е било консумирано от абоната. Сочените от ответника предпоставки за начислението –чл.50 ал.1 б.“а“ от ПИКЕЕ не са обсъдени от съда,не са били обсъдени в решението и възраженията и доводите на ищеца касаещи недължимостта на вземането,своевременно изложени в исковата молба,съдебните заседания и писмените бележки. Същите са изложени подробно във въззивната жалба в пунктове от 1 до 5.Оспорен е изводът на районния съд,че при проверката на СТИ е била установена намеса,което било видно от констативния протокол,като в тази връзка се сочи,че констативният протокол не може да съставлява годно основание за начисляване на ел.енергия и коригиране на сметката на абоната,защото не е съставен и изготвен по реда на чл.49 от ПИКЕЕ-не е подписан от абоната,в него не е отразено да е била извършена проверка на СТИ,протоколът е съставен и подписан от служители на ЕВН ЕР в нарушение на изискването на чл.49 ал.3 ПИКЕЕ и от свидетел,служител на дружеството.Въззивникът счита,че съдебното решение е основано на предположения,твърдения и допускания, което е недопустимо ,тъй като по делото не е внесена яснота защо и въз основа на коя методика е извършена корекцията за период от 85 дни и защо е начислена сумата 1193.03 лв.Представените от ответника с отговора на исковата молба електронно досие на измервателната система ,извадка от паметта на електромер,справка за корекция на сметка нямат реквизитите на документ,тъй като липсва подпис на издателя им,няма и дата на издаване.Те са били оспорени от ищеца в съдебно заседание на 27.10.2020г.,но ответникът не е представил други доказателства. Твърдението на извършена манипулация на електромера според въззивника не е било доказано надлежно,представена е била само разпечатка от паметта на електромера без реквизити на документ,други доказателства не са представени,включително и на вещото лице,изготвило приетата по делото СТЕ.Прави се довод,че ако действително е била извършена проверка на СТИ на 07.12.2019г.,то възниква въпроса защо при тази проверка не са били открити нередности,защо липсват отразени нередности и в представеното електронно досие на СТИ,предвид и твърденията за осъществена нерегламентирана манипулация на СТИ на 18.11.2019г.Изложени са констатациите на вещото лице,изготвило СТЕ по делото,относно обичайната консумация на електроенергия през м.декември 2018г.,януари и февруари 2019г.,за други периоди и данните са съпоставени с данните за консумацията през процесния период,като се прави довод,че консумацията през процесния период дори се е увеличила,а не е намаляла,поради което също е неясно защо ,как и по коя методика е начислено допълнителното количество електроенергия.Прави се довод,че от отговорите на вещото лице в съдебно заседание е станало ясно,че единствените данни за размера и стойността на допълнително начисленото количество електроенергия се съдържат в представената справка,която не е подписана и не представлява доказателство по смисъла на раздел IV ГПК,в какъвто смисъл има и произнасяне на БОС по в.гр.д.1334/2020г.В заключение въззивникът посочва,че с оглед изложеното счита,че не е доказано с надлежни и допустими доказателства по реда на ГПК ползване на допълнително начислена електроенергия на стойност 1193.03 лв.от ищеца Г. Т. В.,както и да е извършено законосъобразно и правилно коригиране на сметката му с процесната сума за периода от 08.12.2019г.до 02.03.2020г.Моли за отмяна на решението на ПРС и постановяване на решение от въззивната инстанция,с което искът му да бъде уважен.Няма доказателствени искания,претендира разноски.

Въззиваемото дружество е оспорило въззивната жалба в депозирания отговор,като посочва,че едностранната корекция е била извършена на законно основание.Ответникът не е твърдял,че начисленото количество електроенергия е доставено реално до обекта на ищеца,тъй като това не може да бъде установено,с оглед факта,че процесният електромер е бил манипулиран и това води до неправилно отчитане на доставените количества

електроенергия. Обективно невъзможно е да се установи какво количество електроенергия е доставено до обекта на клиента през процесния период, доколкото целта на манипулацията е именно такава - да не се отчита правилно количеството доставена електроенергия. Отчитайки обективната невъзможност в такива случаи, при нерегламентирана намеса в СТИ, операторът на мрежата е освободен от задължението да докаже реално потребеното количество електроенергия, съобразно предвидената корекционна процедура на раздел IX от ПИКЕЕ/2019г./, където са регламентирани обективни правила за преизчисляване на количествата електроенергия в случаите на констатирано неизмерване, неправилно и/или неточно измерване. Твърдението на въззиваемото дружество е, че на основание установеното нерегламентирано вмешателство в процесния електромер и въз основа на обективни методики за преизчисляване за минал период, без действащата нормативна уредба да изисква доказване на количеството електроенергия, доставено до определен обект, клиентът дължи на оператора на ЕРП мрежата сумата, начислена вследствие на установеното непълно измерване. Въззиваемото дружество счита, че по делото е било установено безспорно, че е била извършена нерегламентирана намеса в СТИ, поради което то не е отчитало доставените количества електроенергия, като е направен подробен анализ на доказателствата, които според въззиваемата страна доказват горепосочения факт. Посочва се, че начислението е извършено на основание чл.50 ал.1 б. "а" от ПИКЕЕ, като предпоставките са налице. По отношение на периода от време е посочено, че същият е с начална дата 08.12.2019г., следващата датата на предходната проверка - 07.12.2019г. и крайна дата - датата на следващата проверка - 02.03.2020г. Твърди се, че манипулацията е била извършена на 18.11.2019г., когато е регистрирано нерегламентирано отваряне на клемен и основен капак на електромера съгласно извадка от паметта му. От заключението на СТЕ е станало ясно, че методиката по чл.50 ал.1 б. "а" ПИКЕЕ е правилно математически приложена, съгласно действащата нормативна уредба, а дължимата сума е правилно остойностена. СТЕ е била изготвена на базата на представени от ответника частни документи и върху представения констативен протокол от метрологична експертиза, който е официален констативен документ, предвид разпоредбата на чл.58 ал.4 от ЗИ вр.с чл.179 ГПК и съставлява доказателство за извършените от издалото го длъжностно лице действия. От приетата по делото СТЕ е установено, че може да бъде установен началният момент на неточно отчитане - това е датата 18.11.2019г., когато е регистрирано нерегламентирано отваряне на клемен и основен капак на електромера, съгласно извадката от паметта му. Прави се довод, че с приемането на новите ПИКЕЕ/2019г./ е отпаднало изискването на операторите на ЕРП мрежите да доказват началния период на неточно отчитане, а има възможност да определи периода на корекцията, поради което възраженията на въззивника в тази насока са неоснователни. Доводите на ищеца, че следва да бъде доказана вината му, за да се ангажира отговорността му са неоснователни и противоречат на трайната съдебна практика, на която въззиваемата страна се позовава. Моли решението на ПРС да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и обосновано, няма доказателствени искания, претендира разноски.

В съдебно заседание въззивникът не се явява. Представява се от адв.П., която поддържа въззивната жалба и моли за уважаването и. Няма доказателствени искания, претендира разноски.

В съдебно заседание въззиваемото дружество, редовно уведомено, не изпраща представител. Представено е писмено становище от процесуалния му представител, в което се сочи, че няма доказателствени искания и оспорва въззивната жалба. Претендира разноски.

При служебната проверка по реда на чл.269 ГПК въззивният съд намери обжалваното съдебно решение за валиден и допустим съдебен акт.

По основателността на въззивната жалба БОС намери следното:

Пред ПРС ищецът В. е предявил иск, с който е поискал съдът да приеме за установено

по отношение на ответника „Електроразпределение Юг“ ЕАД с ЕИК-115552190, че ищецът не дължи на ответното дружество сумата от 1193.03 лева по фактура № 8240289790 от 01.07.2020г., с която му е коригирана сметката за ел. енергия за минал период - 08.12.2019г. до 02.03.2020г.

Правилно и в съответствие с твърденията в исковата молба и вида на търсената съдебна защита ПРС е дал правна квалификация на предявения иск по чл.124 ал.1 ГПК - отрицателен установителен иск. С доклада си по чл.146 ГПК районният съд е разпределил правилно доказателствената тежест, като е вменил в тежест на ответника да проведе пълно и главно доказване на соченото от него основание за начисление на сумата и размера и.

В исковата молба ищецът е твърдял, че през м.юли 2020г. е получил писмо от ответното ЕРП, с което е уведомен, че електромерът, отчитащ потреблението на ел. енергия за неговия ИТН е демонтиран на 02.03.2020г. и предаден за извършване на метрологична експертиза в БИМ, както и че на основание чл.50 ал.1 б.А от ПИКЕЕ ще се коригира сметката му за периода от 08.12.2019г. до 02.03.2020г. с дължима сума 1193.03 лева. Ищецът е твърдял и е представил доказателства за отправено възражение, което не е уважено от ответното дружество. В исковата молба са заявени твърдения за неоснователност на извършената корекция на сметката – липса на договорни отношения с ЕРП Юг ЕАД; липса на възможност за едностранна корекция на сметка на потребител; извършването на корекцията е в нарушение на закона, тъй като ищецът не е консумирал допълнително начислената ел. енергия, не е извършвал манипулация на електромера, не е бил уведомен за техническата проверка, констативният протокол и подмяната на електромера са съставени в разрез с ОУ и ПИКЕЕ; процедурата за корекцията не е извършена по правилата на ПИКЕЕ; доставчикът не е предвидил в ОУ ред за извършване на едностранна корекция на сметката на потребител.

В отговора на исковата молба ответното дружество е оспорило предявения иск, като е заявило, че проверката и корекцията на сметката на ищеца са извършени при спазване на инструкциите, съдържащи се в ПИКЕЕ/в сила от 04.05.2019г./, а допълнителното начислено количество ел. енергия и неговото остойностяване са извършени на основание чл.50 ал.1 б.А от ПИКЕЕ. По отношение на установената манипулация на електромера ответникът е посочил, че кой е конкретният извършител е ирелевантно, защото в разпоредбите на ПИКЕЕ, регламентиращи преизчислението не се съдържат изисквания за установено виновно поведение на крайния клиент.

Въз основа на изложените в отговора твърдения относно основанията за извършената корекция на сметката на ищеца, въззивният съд намира за основателно оплакването на въззивника, че районният съд е формирал изводите си за неоснователност на предявения иск приемайки, че операторът на ЕРП мрежата е извършил корекцията на основание чл.50 ал.2 от ПИКЕЕ. Неоснователно обаче е оплакването във въззивната жалба за недопустимост на решението в тази връзка, тъй като съдът е разгледал отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 ал.1 ГПК, предявен от въззивника В., по който се е произнесъл. Погрешното обсъждане в мотивите на решението на друго основание за извършване на корекцията, различно от заявеното от ответника, не представлява произнасяне по непредявен иск, тъй като ЕРП дружеството в случая не е ищец, а е ответник и не е основание за обезсилване на съдебното решение на ПРС. Допуснатият процесуален пропуск на районния съд да обсъди заявеното от ответника основание за извършване на корекцията на сметката на ищеца следва да бъде отстранен от въззивната инстанция с разглеждане на заявеното от ответника основание за извършване на корекцията – чл.50 ал.1 б. „а“ от ПИКЕЕ.

Не е спорно между страните, че въззивникът Г.В. е потребител на електроенергия за ИТН 2587067 на „ЕВН България Електроснабдяване“ АД с клиентски номер 1000235881 за обект – жилище, находящо се на адрес: гр. **, ул. *** № **. През м.юли 2020г. В. получил фактура № 8240289790 от 01.07.2020г., с която е коригирана сметката му за ел. енергия за

минал период- 08.12.2019г.до 02.03.2020г.Фактурата е издадена от ответното дружество „ЕВН Електроразпределение“ Юг“ЕАД,на стойност 1193.03 лева,като същата не съдържа данни за количеството електроенергия,за потреблението на което е начислена горепосочената сума.

Основателно според въззивния съд е оплакването във въззивната жалба,че ответникът не е доказал да е спазил процедурата по извършване на проверката на СТИ,визирана в чл.49 ПИКЕЕ .

Съгласно чл.50 ал.1 б.“а“ от ПИКЕЕ операторът на съответната ЕРП мрежа може да извърши преизчисляване на потребеното от ищеца количество електроенергия когато при извършена метрологична проверка се установи,че СТИ не измерва или измерва с грешка извън допустимата,а съгласно чл.50 ал.5 от ПИКЕЕ преизчисляването се извършва въз основа на констативен протокол,съставен по реда на чл.49. Следва да се отбележи,че законодателят е предвидил преизчисляването във всички хипотези/чл.50 –чл.55/да се извършва въз основа на констативен протокол,съставен по реда на чл.49. Ето защо,за да се приеме,че преизчисляването е извършено законосъобразно, на първо място следва да се установи от съдържанието на констативния протокол, че проверката на СТИ е извършена при спазване на правилата,визирани в чл.49 ПИКЕЕ

От представения констативен протокол №582674 от 02.03.2020г.се установява,че на тази дата е извършена проверка на електромера,отчитащ показанията в обекта на ищеца В.. Проверката е извършена от служители на ЕВН ЕР –Д Я Я и Д Н М,в присъствието на свидетел- Георги Николов Ангелов,в отсъствието на абоната В.. Проверен е електромер № 22656491,като в констативния протокол са вписани показанията само на I и II тарифа,съответно на 1.8.1/нощна/-3192 квтч и на 1.8.2/дневна/-5011 квтч. Не са вписани показанията на третата тарифа/1.8.0/. В констативния протокол е вписано само,че е извършена подмяна на електромера за експертиза,а проверяващите служители са посочили,че електромерът е демонтиран и поставен в безшевна торба, пломбирана с пломба № 681388 БР,за предаване за експертиза.

От представения констативен протокол от метрологична експертиза на средство за измерване №303 от 22.05.2020г.съставен от експерти от БИМ се установява,че експертизата е извършена на 07.05.2020г.,а електромерът е изпратен в БИМ в безшевна торба с пломба,чийто номер съответства на посочения в констативния протокол за извършената проверка на 02.03.2020г. В т.3 на констативния протокол на БИМ са посочени показанията по трите тарифи- 1.8.1/нощна/- 3192 квтч,1.8.2 /дневна/-5012 квтч и на 1.8.0 – 8204 квтч.Сборът между показанията на тарифи 1.8.1 и 1.8.2 съответства на стойността на показанията по тарифа 1.8.0. Констатирано е отсъствие на механични дефекти на кутията,клемите и клемния блок на електромера. Прави впечатление,че в протокола на БИМ има констатация,че двете пломби-фирмени знаци,поставени върху електромера отляво и отдясно,с цел ограничаване на неправомерен достъп до вътрешната конструкция на електромера, са унищожени. Такава констатация липсва в констативния протокол от извършената на 02.03.2020г.проверка. Експертите от БИМ са извършили измервания,като са констатирали грешка при отчитането -80.60%,осъществяван достъп до вътрешността на електромера,монтирано в измервателната му верига допълнително S M D съпротивление ,като в резултат на тази манипулация електромерът отчита по-малко от консумираната е.енергия.

По делото е разпитан като свидетел служителят на ЕВН ЕР Данаил Маринов,който описва извършените при проверката на електромера действия.Твърди,че при проверката е имало двама свидетели- Георги Николов и Марин Стоянов,изпратени от охранителната фирма „Кремък“ да присъстват при проверката.Свидетелят посочва,че са търсили абоната,но не са го намерили,поради което проверката е извършена в негово отсъствие,но това не било отбелязано в констативния протокол,защото нямало такова място за отбелязване.На място

при проверката служителите установили, че електромерът няма пломби, но свидетелят не обяснява защо тази констатация не е отразена в констативния протокол.

Въззивният съд не кредитира показанията на св. Маринов в частта, в която посочва, че обстоятелството, че абонатът не е бил намерен не е било отразено поради липса на такъв реквизит в констативния протокол. От съдържанието на констативния протокол е видно, че в неговия край, след мястото за полагане на подписи на извършилите проверката и свидетеля, има празни квадратчета, в които проверяващите следва да отбележат, че съставят протокола в присъствието на свидетел, поради това, че клиентът не е открит или отказва да подпише. В случая липсва отбелязване и в двете квадратчета. Показанията на свидетеля съдът не кредитира и в частта, в която посочва, че електромерът е нямал пломби, тъй като не кореспондират със съдържанието на констативния протокол, в който такава констатация няма. Липсата на пломбите на електромера е толкова съществена и видима, че ако е била установена такава, проверяващите служители е следвало да я отразят в протокола, тъй като тя представлява основание за демонтажа му, а това не е сторено. За първи път унищожаването на двете пломби на електромера/чрез отваряне и пристикане/ е констатирано при извършване на експертизата от БИМ, което е два месеца след извършване на проверката.

Въз основа на гореизложените и установени по делото факти, БОС достигна до извод, че при извършване на проверката и съставянето на констативния протокол от 02.03.2020 г. са допуснати нарушения на правилата, регламентирани в чл. 49 от ПИКЕЕ, някои от които – съществени. Законодателят е въвел в ПИКЕЕ единни правила за извършване на проверки в Раздел IX „Ред и начини за преизчисляване на количеството електрическа енергия“, които са приложими от всички оператори на ЕРП мрежи в страната. Съгласно чл. 49 ал. 3 от ПИКЕЕ при извършване на проверка в отсъствието на ползвателя или негов представител или при отказ от тяхна страна да подпишат протокола, протоколът се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и свидетел, който не е служител на оператора. Императивно е правилото в разпоредбата, че в констативния протокол се отбелязват присъстващите на проверката, както и отказът за подписване от страна на ползвателя, ако има такъв. В констативния протокол е предвидено специално място, в което проверяващите да отразят, че ползвателят не е открит или отказва да подпише протокола, което в случая не е попълнено от извършилите проверката служители. Доколкото в чл. 49 ал. 3 ПИКЕЕ не е изрично въведено изискването за изрично отбелязване на неоткриването на ползвателя, а само на отказа му да подпише протокола, неотбелязването на факта, че не е бил открит, не е съществен пропуск.

Съгласно чл. 49 ал. 5 от ПИКЕЕ, когато при проверката се установи несъответствие на метрологичните и/или техническите характеристики на СТИ, съмнения за добавяне на чужд за СТИ елемент, същото се демонтира, поставя се в безшевен чувал, който се затваря с пломба със знака на оператора на съответната мрежа и уникален номер. *Номерът на пломбата и уникалният номер се записват в констативния протокол*, а операторът изпраща демонтираното СТИ на компетентния орган за метрологичен контрол в срок от 14 дни от датата на проверката. В случая, в констативния протокол от извършената проверка на СТИ липсват каквито и да било констатации от изброените в разпоредбата на чл. 49 ал. 5 от ПИКЕЕ, налагащи демонтажа на електромера. Най – същественият пропуск според съда обаче е, че не е изпълнено императивното изискване на разпоредбата, в констативния протокол да се запишат номерът на пломбата и уникалният номер, които следва да бъдат поставени при затварянето на безшевния чувал. Както се посочи по-горе, в констативния протокол е вписан само номер на пломба 681388 БР, но не и уникален номер. В констативния протокол на БИМ също е посочен само този номер на пломба, което води до извод, че втори номер/уникален/ върху безшевния чувал не е бил поставян. Изискването на законодателя в констативния протокол да се впишат два номера – номер на пломба и уникален номер е императивно и то има за цел да гарантира невъзможността за отваряне на безшевния чувал след свалянето на електромера и съхранението на СТИ в състоянието, в което е било свалено, до момента на предаването му в БИМ. В случая това изискване не е било изпълнено, а преценката му в

съвкупност с пропуска да се констатира унищожаването на пломбите върху самия електромер и останалите горепосочени пропуски при извършването на проверката и демонтажа на СТИ, водят до извод, че ответникът не е представил несъмнени и категорични доказателства, че към момента на демонтажа на 02.03.2020г. електромерът е бил в такова състояние и с такива несъответствия на метрологичните и/или технологични характеристики, каквито са установени при извършването на метрологичната експертиза от БИМ. Въз основа на гореизложените мотиви, въззивният съд намира, че ПРС неправилно и в разрез със съдържанието на констативния протокол от 02.03.2020г. е приел, че при съставянето му не са допуснати нарушения на чл.49 ПИКЕЕ.

Представената по делото разпечатка „свалени данни с оптика.“ на процесния електромер няма основание да бъде приета от съда като документ, който санира допуснатите нарушения при извършването на проверката и съставянето на констативния протокол. Това е така, защото справката няма характеристиките на документ, тъй като не съдържа данни за датата на издаването и, не е посочен нейния автор, не е подписана, липсва удостоверяване и на авторството на констатацията „Регистрирано събитие: отваряне на клемен капак и основен капак на дата 18.11.2019г. 20:12/20:22“. Вещото лице по приетата по делото СТЕ е дало заключение, че въз основа на данните от разпечатката на информацията от паметта на електромера прави извод, че има данни за нерегламентирано вмешателство в измервателното устройство. В съдебно заседание вещото лице е заявило, че не се е запознало лично със софтуера на дружеството, а е дало заключението си въз основа на представената по делото разпечатка. При това положение, съдът няма основание да приеме въз основа на представената разпечатка, че е установено несъмнено нерегламентирано вмешателство върху СТИ на 18.11.2019г.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че ответникът не е доказал при условията на пълно и главно доказване твърдението си, че е извършил законосъобразно преизчисляване на потребеното количество електроенергия от ищеца на основание чл.50 ал.1 б. „а“ от ПИКЕЕ. При това положение, решението на ПРС следва да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано от доказателствата по делото, а предявеният отрицателен установителен иск следва да бъде уважен като основателен, без въззивният съд да обсъжда останалите оплаквания във въззивната жалба и насрещни твърдения на въззиваемото дружество.

Страните са направили искания за присъждане на разноските по делото, като предвид изхода от спора основателно е искането на въззивника В.. В първоинстанционното производство той е направил разноски в размер на 600 лева, съгласно приложен списък на разноските, а във въззивното производство - 475 лева, съгласно приложен списък на разноските. Въззиваемото дружество е направило възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на въззивника, което е основателно. Съгласно чл.7 ал.2 т.2 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното адвокатско възнаграждение съобразно материалния интерес в случая е 314 лева, а договореният и заплатен адвокатски хонорар за всяка от инстанциите е по 450 лева, поради което разноските следва да се редуцират до размера от 314 лева. В първоинстанционното производство е заплатено и допълнително адвокатско възнаграждение по чл.7 ал.9 от Наредбата за явяване на адвоката в следващите две съдебни заседания - по 100 лева, което е в размера на минимума по НМРАВ и няма основание за намалението му. Предвид гореизложеното в полза на въззивника В. се присъжда сумата от 564 лева - разноски в първоинстанционното производство и сумата 339 лева - разноски във въззивното производство, които съдът възлага върху въззиваемото дружество.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение №260040 от 16.03.2021г.,постановено по гр.д.№365/2020г.по описа на РС-гр.Поморие и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Електроразпределение Юг“ЕАД с ЕИК-115552190,че ищецът Г. Т. В. с ЕГН-***** и с адрес гр.**, ул. ***№** не дължи на ответника „Електроразпределение Юг“ЕАД с ЕИК-115552190 сумата от 1193.03 лева по фактура № 8240289790 от 01.07.2020г.,с която му е коригирана сметката за ел.енергия за минал период- 08.12.2019г.до 02.03.2020г.на основание чл.50 ал.1 б.“а“ от ПИКЕЕ/в сила от 04.05.2019г./.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ЕАД с ЕИК-115552190 да заплати на Г. Т. В. ЕГН-***** и с адрес гр.**, ул. ***№** сумата от от 564 лева –разноски в първоинстанционното производство и сумата 339 лева-разноски във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване и е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____